

Urmare a postării în mediul on line la data de 07.09.2020 a articolului „Am zis că-s niște bârfe,, asumat prin semnătură de către numita Diana Oncioiu, vă remit următorul drept la replică:

Întregul articol nu reprezintă altceva decât o expresie a exercitării cu rea-credință a dreptului la liberă exprimare și o demonstrație clasică de atac la persoană (care aduce atingere onoarei, demnității, vieții personale și imaginii mele în societate), marcată de inadvertențe factuale, erori de judecată, pseudoargumente și subiectivism.

Acesta nu are nimic în comun cu ceea ce publicația dumneavoastră și-a asumat să ofere publicului, respectiv „serii de presă despre hibebe sistemice ale României,, ci a avut ca scop doar lezarea imaginii publice a actorilor politici ai mediului gălățean, demers intrat deja în tipicul atacurilor politice desfășurate înainte de ziua scrutinului organizat pentru alegerea autorităților administrației publice locale, ca o strategie a manipulării rezultatelor.

Că finalitatea lui a putut fi realizată prin supunerea mea oprobiului public, ca urmare a prezentării unei situații de fapt care nu corespunde realității, deja nu mai prezintă nici un fel de importanță.Cu atât mai mult cu cât aprecierea de care s-a bucurat mai ales în perioada pandemiei organizația UVSAR, al cărei președinte sunt, a fost de natură a crea invidii și controverse.

Astfel, prefectul Gabriel Avrămescu, primarul Ionuț Pucleanu, primarul unei comune gălățene (tatăl prietenei mele), șeful ISU Galați –colonelul Ion Toma și șefa DSP Galați-Liliana Moise sunt cei scoși în fața comunității de apartenență și arătați cu degetul, din perspectiva poveștii înfățișate, construite pe baza unor mărturii selective, pe alocuri contradictorii, folosite în mod tendențios și scoase din context. Inițial li se impută colaborarea, aprecierea și parteneriatele angajate cu organizația UVSAR, mai apoi nepăsarea și neimplicarea în rezolvarea unor „fapte abuzive,, care sunt în afara domeniului de incidență a legii penale (relațiile mele intime), pentru ca în final să fie totuși condamnați că au luat atitudine și au dispus închiderea în condiții de nelegalitate a centrului de monitorizare al organizației UVSAR chiar în considerarea acestor relații.

Autoarea articolului, care își asumă într-un mod vizibil nedrept pretinsa postură jurnalistică de formator de opinie, confundă într-un mod vădit intenționat umbra cu omul și abuzul cu principiul, oferind oricărui cititor obiectiv al articolului dovada propriei sale

neputințe cu privire la reala dimensionare a unei situații de fapt pe care și-o asumă a o comenta.

Pretinsa reconstituire jurnalistică (ghidată și de un fost voluntar din cadrul organizației, care în această lună a înființat un ONG cu un obiect de activitate similar cu cel al UVSAR) se centrează aparent pe relațiile intime pe care le-am avut în ultimii doi ani „cu cel puțin alte cinci voluntare din ONG, dintre care trei minore,, ultima fiind actuala mea prietenă. De asemenea, pleacă de la premisa voit greșită că aceste relații constituie niște întâmplări abuzive, fapte abominabile, dovezi de carență morală și chiar infracțiuni, în condițiile în care se admite că jurnaliștii nu se ocupă cu încadrări juridice și se precizează în mod constant că relațiile intime nu au fost urmarea unor constângeri fizice sau de altă natură.

Articolul cu titlu și tentă de cancan rămâne dator adevărului, întrucât autoarea lui, arogându-și cu malițioasă sânguință opinia că aceste relații ale mele nu pot fi decât consecințe ale unei manipulări menite a-mi satisface propriile interese sexuale și chiar delikte juridice și morale, a omis cu bună știință să evedențieze aspectele care nu-i serveau scopului urmărit, încercând în mod nereușit să confere unui simulacru de adevăr consistența unei pretinse realități.

Astfel, cele mai importante dintre acestea, a căror dovadă o pot face oricând și în fața oricui cu înscrisuri, martori și prezumții, sunt următoarele:

- Articolul 220 din Codul penal, sub denumirea de „Actul sexual cu un minor,, incriminează și sancționează, printre altele, raportul sexual comis de un major cu un minor cu vârsta între 13 și 18 ani, când majorul a abuzat de autoritatea ori influența sa asupra victimei.
- Declarațiile anonime din cuprinsul articolului referitoare la relațiile intime pe care le-am întreținut, în lipsa coroborării lor cu alte elemente concrete și a lipsei unei posibilități obiective de a proba natura unor astfel de relații, au valoarea unor simple speculații, interpretări și vorbe ce pot servi cel mult interesului propriu al persoanelor direct interesate de demitizarea unui „erou din timpul pandemiei,,.
- Îmi sunt analizate relațiile intime din ultimii doi ani, în considerarea calității mele de președinte al organizației UVSAR, în condițiile în care această organizație a fost înființată la data de 16.07.2019.
- Anunțul de recrutare ce a avut ca și criteriu de selecție „minim 18 ani împliniți,, a fost făcut public doar în campusul studentesc, în perioada constituirii unei

structuri distincte în cadrul organizației, numită detașament, destinată intervențiilor complexe în cadrul unor proiecte operaționale.

Pentru formele de voluntariat clasic, adică pentru proiectele administrative desfășurate în mediul local, condițiile au fost și sunt și în prezent cele evidențiate pe site-ul organizației, care în concordanță cu legea voluntariatului nu impun criteriu de vârstă.

- Contrar celor susținute, la data de 01.01.2020 activau în cadrul organizației un număr de 71 de voluntari, dintre care 41 majori și 30 minori, 45 fiind persoane de sex feminin și 26 de sex masculin. La data publicării articolului, 07.09.2020, activau un număr de 37 de voluntari, dintre care 15 majori și 22 minori, 18 fiind persoane de sex feminin și 19 de sex masculin.
- „Voluntara minoră B., împlinește vârsta de 17 ani în luna octombrie și activează în cadrul organizației USVAR de la 01.01.2020. Deși se admite că relația noastră a început odată cu înființarea centrului de monitorizare și comunicare UVSAR, adică în martie 2020, se omite a se aminti și de retragerea ei din organizație ca urmare a cererii din data de 17.04.2020, semnată inclusiv de către un părinte al acesteia.
- În cadrul investigației jurnalistice nu s-a agreat ideea luării unei declarații și minorei B, fostă voluntară, deși acesteia i-a fost atribuit rolul principal în povestea reinterpretată iar mărturia ei ar fi fost mai mult decât pertinentă și concludentă pentru lămurirea situației.
În acest context, au fost apreciate în mod subiectiv ca utile pentru inducerea în eroare a opiniei publice doar mărturiile obținute sub protecția anonimatului de la alte voluntare minore, autorarea articolului asigurându-și astfel premisele de fapt ale calomnierii mele, cu scopul bine definit și asumat de a mistifica realitatea și de a o face să transpară într-o lumină și dintr-o perspectivă care să servească intereselor absconse ale persoanelor care i-au sugerat/comandat redactarea articolului.
- Din înscrisurile ce se regăsesc în cadrul organizației UVSAR, închiderea centrului de monitorizare și comunicare a avut ca temei dispozițiile art.9.1. lit.b) din Protocolul de Colaborare nr.1/09.03.2020 înregistrat la DSP Galați sub nr.3754/09.03.2020 și adresa nr.8643/05.05.2020 emisă de DSP Galați.
- Tot subsumat ideii de compromitere a autorităților publice, se face vorbire despre numitul Topală Răzvan, asociind persoana respectivă cu titularul funcției de consilier personal al fostului prefect Cătălin Bocăneanu, deși în comunitatea

locală gălățeană este de notorietate faptul că fratele lui, numitul Topală Bogdan Valentin, a ocupat această funcție.

Nu în ultimul rând, de reținut este și faptul că avantajul construirii unor premise false și dezvoltării lor prin reluarea obsesivă a termenilor “scandal sexual”, “relații sexuale cu minore” și “abuz” este acela al mascării unei alte probleme tangențiale temei menționate în preambulul articolului și anume, violența față de femei. Nuanța este însă esențială, întrucât dacă se ignoră tema primită, de creare a unui dubiu cu privire la imaginea autorităților publice în luna alegerilor, poate fi vorba despre violența față de minori în cadrul propriei familii, adică exact despre situația cu care s-a confruntat prietena mea, fosta voluntară B.

Este mai facil să fabricăm articole defăimătoare în loc să identificăm adevărata problemă. Si asta poate pentru că violența în familie la care mulți dintre noi au fost expuși în copilărie, fie ocazional, fie sistematic, nu ne mai mișcă. Poate pentru că ne putem ascunde mai bine în spatele detaliilor picante pe care le folosim în susținerea propriilor noastre opinii sau păreri. Poate pentru că ne este mai comod să privim acuzator către monștri portretizați cu părtinitoare măiestrie și către autoritățile care trebuie sancționate prin pierderea unui eventual mandat.

.... Sau poate pur și simplu pentru că ne place să acordăm unor opinii de bivuac statutul pretențios al unor analize de caz, chiar și în situația în care acestea se doresc deopotrivă docte și obiective, dar ratează lamentabil generoasele semnificații ale ambelor noțiuni.

Rămânând atașat atât nevoii de a apăra rezultatele unor eforturi profesionale certe și public apreciate, dar și datoriei de a-mi asuma și suține realitatea propriilor mele opțiuni și angajamente de ordin personal, exprim autoarei articolului care a determinat prezentul drept la replică atitudinea mea de profundă detașare disprețuitoare față de tot ceea ce aceasta reprezintă în on line-ul jurnalismului românesc.

MUREA RADU SORIN EMILIAN

Galați, 13.09.2020